

НАРЪДЕН БУДИТЕЛ

АБОНАМЕНТЪ:
за година 50 лева.

Излиза всяка
сряда.

Независимъ вестникъ за християнска просвѣта и информация.

Всички ржкописи и суми да се изпращатъ до редактора свещ. Д. ПОПВАСИЛЕВЪ — Шуменъ
улица „В. Левски“ или печатница „СПАСЪ ПОПОВЪ“.

ЗА ОБЯВЛЕНИЯ
по споразумение.

БРОЯ 1 левъ

ЖАЛЕЙКА.

Съ сѣкрушено сѣрдце съобщаваме на раднини и приятели, за загубата на милата ни съпруга, майка и баба

Марийка Г. Градинарова,
56 годишна,

която следъ дълго и мъчително боледуване предаде Богу духъ на 12 т. м. 5 ч. следъ обѣдъ.

Погребението ѝ ще се извърши на 13 т. м. въ 3 часа следъ обѣдъ въ църквата „св. Възнесение“.

12 октомври 1929 г.
гр. Шуменъ.

ОТЪ ОПЕЧАЛЕНИТЪ.

БЛАГОДАРНОСТЪ.

Семейства Гиню Градинаровъ, Герчо, Борисъ и Злати Г. Градинарови, Герчеви, Цонкови, Цанкови, Д-ръ Медникарови и Стоянъ Константинови изказватъ сѣрдечна благодарностъ на всички, които лично или телеграфически имъ изказаха своитѣ съболезнования по случай-смертта на тѣхната непрежалима съпруга, майка и баба **МАРИЙКА Г. ГРАДИНАРОВА**. Изказватъ благодарностъ също така на свещеницитѣ **Д. Попвасилевъ, К. П. Цветковъ и ст. Поповъ** за участието имъ въ опѣлото съ хубавото тѣхно пѣне. Благодарятъ още на всички, които, въпреки силно дъждовното време, дойдоха въ църква, та дори и до гроба. Тѣхното съчувствие и съучастие облекчи тѣгата на сѣрдцата имъ въ скръбния за тѣхъ день.

гр. Шуменъ. 17 X октомври 1929 г.

Д-ръ Д. ДОБРЕВЪ

се завърна въ града и почна да
ЛѢКУВА БОЛНИ.
Лѣкува също и съ РАБОТНИЧЕСКИ КНИЖКИ.

ОБЯВА.

Съобщавамъ на Благоевѣйнитѣ свещеници, че
ОТКРИХЪ РАБОТИЛНИЦА

въ Шуменъ на ул. Славянска, срещу
Щаба на 10 кон. полкъ, до общуарница Шантеклеръ.
Изработвамъ всѣкаквъ видъ **РАСА** и **ПОДРАСНИЦИ**.

Добре съмъ специализиранъ по тѣхъ.
ЦЕНИ ОПРЕДѢЛЕНИ.

Работа също **МЪЖКИ КОСТЮМИ** и други.

Дамски жакети и манта.

За членкитѣ отъ братствата се прави 10% намаление въ полза на братствата.

Посетете и ще се увѣрите.

1—4 Съ почитание: **Анастасъ х. Василевъ.**

Преславски Сѣдия-изпълнителъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 607

На 28 X. 1929 год. по изп. д. № 607/27 г. ще продамъ въ гр. Преславъ на публиченъ търгъ разни движими имоти, оценени 2,000 лв., принадлежащи на Иванъ М. Забуновъ отъ гр. Преславъ, за въ полза на Ангелъ Б. Мутафовъ отъ гр. Преславъ.

гр. Преславъ 10/X 929 год.
Сѣд.-изпълнителъ: Б. Каревъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 415

На 28/X 1929 год. по изп. д. № 415 ще продамъ въ гр. Преславъ на публиченъ търгъ разни движими имоти, оценени 10,000 лв., принадлежащи на Василь Д. Поповъ отъ гр. Преславъ, за въ полза на Популярната Банка отъ гр. Преславъ.

гр. Преславъ 10 X 929 год.
Сѣд.-изпълнителъ: Б. Каревъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 12

На 28/X 1929 год. по изп. д. № 12/929 ще продамъ въ гр. Преславъ на публиченъ търгъ разни движими имоти, оценени 1000 лв., принадлежащи на Господиновъ отъ с. Б. Гѣвъ, за въ полза на Стоянъ Анасовъ отъ с. Смѣдово.

гр. Преславъ 10/X 929 год.
Сѣд.-изпълнителъ: Б. Каревъ.

Повече разумъ и добро възпитание, стига неразумни борби!

Тежки дни изживѣва нашето племе отъ войнитѣ насамъ. Завистливи и алчни за чужди земи народи стовариха върху плещитѣ на българина непосилень дългъ—репарациитѣ—които поглъщатъ маса държавни средства, спечелени съ непосилень трудъ отъ българския народъ.

Противъ тоя данѣкъ—репарациитѣ—трѣбва да се бори всѣки, който милѣе за България и българския народъ. Той трѣбва напълно да бжде премахнатъ, защото е нечовѣшки данѣкъ, защото нашата страна особено презъ последнитѣ 2 години, я сполетѣха редъ нещастия. —земетресения—които разлюляха градове и села и за мигъ срутиха всичко, което е съградилъ човѣкъ въ продължение на дълги години. Загинаха подъ развалинитѣ много мъже, жени, деца и добитѣкъ. Останаха безъ подслонъ стотици хиляди—на открито, на дъждъ, студъ и вѣтъръ. Помислете си, може ли да се спечелятъ тия милиарди загуби?.. Може ли да се живѣе така?

—Нечувани студове настѣпиха, които измразиха по голѣмата частъ отъ посѣвѣтъ. Скалци и разни гжсеници нападнаха останалитѣ. Паднаха голѣми градушки въ повече отъ 500 общини, които унищожиха съвсемъ посѣвѣтъ. Наводнения. . . Разтрои се и съвсемъ разсипа българския данѣкоплатецъ. Нещастия следъ нещастия.

Не стига това. Сѣкжпотията отъ день на день расте, а мизерията взема все по-широки размѣри. Вниманието на по-големата частъ отъ родителитѣ е сѣсрѣдоточено въ това да изкаратъ насѣщния хлѣбъ, а за възпитанието на децата дума да не става. Тѣ се възпитаватъ подъ влиянието на улицата, което за голѣмо съжаление е повече вредно отколкото всѣки другъ пѣтъ.

Днесъ възпитанието трѣбва да бжде най-разумно. България има нужда отъ добре възпитани чедъ.

—Модничеството все повече и по-вече си пробива пѣтъ. Прониква и залива и селото—пазителятъ на свѣнь и мораль. Животътъ става все повече и повече дребнавъ. *Лекото, дребнавото* се търси днесъ.

—Развратътъ и поквара та се ширятъ и подронватъ семейния и общественъ животъ. Ежедневно се носятъ все нови и нови известия за съпружеска измама, за изнасилване честта на млади девизи, като че ли сж кържалийски времена. Какво падение?! Известия за най-жестоки убийства, самоубийства, грабежи, злоупотрѣблениа и обири на държавни средства. Тежкитѣ времена които изживѣваме, изискватъ усилията, будността на всички ни. Злото е толкова голѣмо, че трѣбва да се боримъ всички противъ него. Народътъ е замисленъ и загриженъ предъ утрешния день и рѣдко го виждаме да бжде веселъ и радостенъ.

—Тежката стопанска криза задушва много довчерашни имотни хора и ги хвърля въ обятията на мизерията. Народътъ обеднява. Загрижени сж стопани, бащи и майки. Престѣпността се увеличава. Семейнитѣ връзки се разяждатъ отъ жаждата за охолень животъ. Съ една дума—нерадостна е картината на нашия животъ. Тя трѣбва да стресне всѣки българинъ, милѣещъ за народа и отечеството ни.

А борбитѣ, хулитѣ, клеветничеството взематъ своя връхъ. Борби между партитѣ и въ самитѣ партии. Борби въ професионалнитѣ организации. Нѣма спокойствие по села и градове. Ежби, караници, борби, борби и пакъ борби! За какво и що?—Борби за лични интереси и охолень животъ. Не отъ такива борби, подронващи устоитѣ на народа и държавата ни, имаме нужда.

Необходими сж борби противъ общитѣ социални злини. Борба противъ репарациитѣ, сѣкжпотията и мизерията. Борба противъ зловната и дребна партизанщина. Борба противъ разврата, пагубното модничество и корупцията. Мирѣ! Мирѣ, спокойствие и сносенъ животъ сж необходими на българския народъ. Стига неразумни борби! Нека дадемъ по-вече разумъ на нашия животъ и по добро възпитание на младото поколение!

Стига неразумни борби!

с. Драгоево, Преславско.

П. Мариновъ — учителъ.

А. Кавдански — Адвокатъ.

Гражданскиятъ бракъ.

3.

Умѣстно е да си зададемъ другъ единъ въпросъ: защо се създаде този повикъ противъ църковния бракъ, противъ духовнитѣ сѣдилища и се дойде до това положение—да се иска премахване на църк. бракъ и замѣстването му съ гражданския? Нашиятъ народъ е религиозенъ, нашата интелигенция въ своитѣ бащини огнища е възпитана въ религиозенъ духъ. Вѣрата ни

не е разклатена въ недрата на народа. Една частъ отъ младежта се заразява отъ материалистическитѣ идеи на Хекеля и Бюхнера, но тя е малка частъ и даже не е въ абсолютенъ смисълъ безбожническа. За съжаление, обаче между духовенството, макаръ и рѣдко, се срещатъ такива „Божи служители“, които съ своитѣ дѣла нанасятъ голѣмо зло на Църквата и тѣ именно

каратъ интелигенцията да бѣгва отъ тѣхъ и да страдатъ отъ Църквата. Такива духовни пастири, вмѣсто да привличатъ къмъ себе си своето паство, тѣ го отблъсватъ и изсѣдватъ отъ Църквата. Ако бѣщата не приобщава около сѣ си своитѣ чада, тѣ ще се репрѣснатъ и ще го изоставятъ. Ако пастирътъ не се грижи за своето стадо, то ще се разитѣ звѣрове. Ето коя е благоприятната почва за засиване на разнитѣ пропагандни католици, протестанти, теософисти и пр. и пр.

Обновата на нашата Църква трѣбва да започне отъ мизерията въ църковно-горнитѣ върхове. Кой би могълъ да издигне гласъ противъ основаната отъ Христосъ Църква?—Никой. Противъ църковния бракъ, както го е установила църквата?—Сжщо никой. Но се чуватъ гласове противъ духовнитѣ пастири. Ето защо трѣбва подборъ на ново духовенство, което трѣбва да стои на една височина недосѣгаема отъ уличната калъ. То трѣбва да бжде високо просвѣтено, интелигентно и сдѣлата си да служи образецъ за подражание, както нѣкогашнитѣ апостоли. Тогава интелигенцията ни ще напълни храмоветѣ отново, за да наслади отъ великата красота и дълбока философия на Христовото слово. Тогава никой не би казалъ нищо и противъ църковния бракъ. Ако нашето духовенство съ дѣлата си докаже, че обича своето паство и го привлече да го стопли въ своитѣ бащини обятия, тогава и паството ще е готово да се жертвува винаги за своитѣ духовни пастири. Тогава не вѣрвамъ да се намѣри нѣкой, който да повдига въпросъ за гражданския бракъ.

Ето защо голѣмиятъ въпросъ за нашата Църква не е нейната обнова—сближение и съ народа. За духовни пастири трѣбва да се избиратъ най-почтенитѣ хора, високо просвѣтени, съ силна вѣра в Бога и съ доказани достойнства. А такива хора се намиратъ, ако имъ се гарантира издрѣжката, за да се отдадатъ само на професията си и да мислятъ само за църквата и за паството си.

Създайте по-рано условията за да се сдобие Църквата съ служители съ високъ ценз и тогава ще почувствувате благодатта на църковния бракъ. Който работи за въвеждане на гражданския бракъ въ нашата църква, той подготвява голѣма материална и национална катастрофа.

Изъ Църковенъ вестникъ.

Цѣли и полу човѣци.

По произходъ ние сме Божие творение и носимъ образъ и подобие на Бога. И колкото жалко е, наистина, че мнозинството отъ човѣчеството отхвърлятъ тоя божественъ произходъ, съвършенство, красота, като твърдятъ, че човѣкътъ е произлязълъ отъ животно. Та нима толкова

исшо и мизерно е произхождението на човѣка?

И защо ни създа Бог?—Юради голѣмата си милост и любов къмъ животъ и творчество. Той ни направи по долъ и отъ ангелитѣ, по горни отъ животнитѣ. Той иска отъ насъ а Го обичаме и бждемъ виаги съ Него, като нашъ Баща Човѣчеството, обаче, подмано отъ вѣчния му врагъ—сатаната—, сгрѣши и биде праведливо наказано. Но Богъ се още е милостивъ. Той израти старозаветнитѣ пророци, оито човѣчеството, за жаостъ, не разбира и изби съ амъни, рѣза съ триони и пр. Какъ поради голѣмата си любовь къмъ свѣта Богъ изпраи Единородния си Синъ—налиятъ милъ Спасителъ Исуса Христа, Който даде нови норни на живота и показа на човѣчеството какъ да се спаси ой каза: „Азъ съмъ плътъ, истината и живота“. „Който ме оследва, ще наследи животъ вѣченъ.“ Само чрезъ Него се се влезе въ Царство о Небесно. Мнозина отъ евентѣ, предимно гордигѣ фарисеи, не повѣрваха на това и ой биде разпнатъ на кръстъ като последенъ разбойникъ.

Около 14. Свещ. конгресъ.

3.

Азъ зная, о. Константине, че и нѣкога се възмущаваше отъ извѣстни порядки и неправди въ нашия църков. и обществ. животъ, па и сега зная, че се възмущавашъ, обаче, малко по другояче. . . . Изгуби свободата на словото и на перото и сега ти е мжно. . . Така тава, когато нѣкой иска да се подслана подъ чужда сѣнка. . . . Поставятъ му намордникъ и и. . . пише: „Действително, надеждитъ на всички се оправдаха“ (Хр. Съв. бр. 1) Кои надежди, о. Константине? Моитѣ и твоитѣ ли? Или на священството, което изнемогва и протяга ръце за помощ и подкрепа? Азъ ги казвамъ, че не се оправдаха нито твоитѣ, нито моитѣ, нито тѣзи на священитѣ, а на онова к. . . , което титѣ галишъ, величаешъ сега. Tempora mutantur. Нали?

И тая год., както и миналата год., ние двамата бѣхме очидци какъ твоитѣ колеги се скриха задъ конгреса като задъ параванъ, и отъ тамъ отпавѣха стрели ту на лѣво, ту на десно безъ да иматъ смѣлостта ясно, високо и категорично да кажатъ това, що ги боли. Вънъ се нареждатъ споредъ обстоятелствата и времената, а вътре споредъ интереса. Ти се възмути миналата година, но малко остана да изфркънешъ изъ прозореца. Първата ти статья следъ миналогодишния конгресъ бѣ семнификативна. . . , но ти яде калая за нея. . . и стана мждъръ и практиченъ.

Да, и азъ съмъ за обективната лоялна критика, но не и за вулгарната клюка, която унижава и излага човѣка. Добро нѣщо е опозицията. Тя е необходима за правилния вървежъ на кой да е колективитетъ: тя е контрола и спиратка за управляющитѣ. Безъ опозиция нѣма въ свѣта парламентъ, нито общински съветъ. . . . Радвай се, че има опозиция. И ти бѣше опозиция до преди 3 год. Тогава знаехме на кого си опозиция, но сега незнаемъ. Нѣкои казватъ, че сега си билъ опозиция на опозицията, а други, че си билъ опозиция на себе си. . . . Бѣше опозиция на о. Ханджиева, после на о. Тулешкова, после на управ. тѣло. Възѣха те въ лоното си и ти отрече всичко, що бѣ писалъ и говорилъ.

Каква, каква отплата, наистина отъ хората, които той дойде да спаси!

Но . . . както тогава, така и сега, все ще има човѣци, които вѣрватъ и обичатъ Бога. Това сж достойни синове Божии, които насятъ въ себе си образа на Бога.

Нека не забравяме, че Богъ е духъ и че нашата душа именно е изображението на Бога, но не и нашето тѣло. Ония, които се стремятъ съ своята душа къмъ Бога и Неговата хармония, само тѣ сж истински, въ смисълъ, цѣлостни човѣци. Ония пѣкъ, които отбѣгватъ отъ Бога, като вжтрешно не представляватъ нищо друго, освенъ жалки нравствени развалини и душевна бъркотия, сж недостойни. Това сж полу човѣци. Тѣ вмѣсто образа Божий носятъ въ себе си другъ образъ—страшенъ, зловещъ, мраченъ. . .

И колко оскѣрбително е, наистина, всичко това за нашия Божественъ произходъ! Нека тогава носимъ съ достоинство образа на Бога въ себе си, като се мжчимъ все повече и повече да го обновимъ и оживимъ съ нашитѣ добри дѣла.

Ек. Д-ръ Панайотова.

Янлжшлжжъ станало. . . Простиха ти. Прави голѣма опозиция на св. Синодъ като чл. отъ управителното тѣло, тогава, когато Ц. Секретаръ правѣше декларации, че вие, членовѣтѣ отъ управ. тѣло, питаете къмъ св. Синодъ „синовичи чувства“. . . . Що за политика и опозиция е това? Неразбирамъ въ нашитѣ съюзни работи не върви: „мжжай, ке го лажемъ“ Това и неподобава на клирикъ, а още по малко и на чл. отъ Ц. Секретариатъ. Нѣма единомислие нито между васъ като Ц. Секретариатъ, нито между вашата опозиция. Защо? Защото частъ отъ вашата опозиция отъ Варна между другото писа и за председателството на св. Синодъ отъ Дѣдо Климента, че щѣло да остане паметно въ историята на Бѣлг. църква, като връхъ на беззакония и пр. . . . а о. Тулешковъ, тоже опозиция sui generis, въ бр. 34 отъ Пастирско Дѣло пише статья „Дейно апостолство“ и величае св. Синодъ и специално Дѣдо Климента Има ли нѣкой да му вѣрва? Нагаждатъ се споредъ времената и вѣтровѣтѣ.

Иска му се сиромашинката, най после и той да се нагоди. . . . Зеръ, срещу ръженъ, казва поговорката, не се рита. Но това ли шушука между священитѣтѣ той и колегията ви за Дѣда Климента както и за другитѣ архиереи? Ти знаешъ, че тѣмъ (на священитѣтѣ) друго се говори. . . . Ето, това сж то зния, които разяждатъ църковния животъ, рушатъ църков. дисциплина, а после сжщитѣ викатъ: нѣма послушание, оронва се престижа на църквата, на священитѣтѣ и пр. . . . внася се вѣровъ смутъ дезорганизация и пр. . . . Защо, о. Константине, не извадишъ на показъ всичкитѣ тилови герои и ги порицаешъ, а пишешъ: „Заслужаватъ похвала и морална награда. . . .“ „и само по този пжтъ на дейности ще се изгради авторитети и моралната мощъ на свещ. организация“? Това не е ли прахъ въ очитѣ на священитѣтѣ? Защо бѣгаешъ отъ истината?

Азъ се възмущавамъ отъ тия маневри на членовѣтѣ отъ управ. тѣло: едно да пишемъ, друго да шушукаме по кюшетата, а трето да говоримъ отъ трибуната.

Фактъ е, че съборътъ бѣ раздѣленъ на две, а ти отричашъ. Това пролича още отъ първия моментъ, когато се избра подпредседателъ, който, щомъ се качи на трибуната (о. Л. Т.) вмѣсто приветствие и благодарностъ за честта, която му се прави, извика: „Има нѣщо миризливо, нѣщо гнило между насъ“. — Та не бѣхме се още видѣли и чули, отъ где знае тоя старецъ така безцеремонно да се изразява? И по подражание на своитѣ патрони и той почна съ сжщия лексиконъ да напада, като често изпадаше въ смѣшно положение съ своитѣ досадни и блудкави нотации. Смѣшенъ и жалкъвъ изразителъ на чужди чувства и внушения! Уважавамъ стареца заради неговитѣ години и служба на църквата, но го съжалявамъ, че въ желанието си да имъ услужи се престава и стана жалкъвъ.

Тая изкуствено преситена атмосфера съ отрова не те ли възмути?

Да, тя те възмути, но ти бѣше поелъ вече ангажимента да млчишъ и устоя на думата си. Похвално е отъ твоя страна дето не изневѣри на колегитѣ си. Защо тогава излезе съ статья въ Хр. Свѣтеникъ да заблуждавашъ священитѣтѣ, които съ лептата си подържатъ вестника, ужъ „Независимъ Общ. Органъ“, а не си млча, както до сега? Въ що се състои тая „независимостъ“, когато ти въ всичко си въ зависимостъ и явно прикривашъ истината отъ священитѣтѣ и тенденциозно предавашъ всичко?

Ако Хр. Свѣтеникъ е независимъ органъ, защо години подъ редъ (отъ както сити въ Секретарията) нищо вече не писа ни за П. Дѣло, ни за о. Ханджиевъ и сие, ни за Тулешковъ и пр. . . . които бѣха прецелната ти точка и обекта на сжществувание на Хр. Свѣтеникъ? Нима о. Тулешковъ и сие сж непогрѣшими, или станаха непогрѣшими отъ както те прибраха при себе си?

Годишнитѣ конгреси изнесоха добри нѣща изъ П. Дѣло, но и много дефекти, които той призна. Ти ги чу, но се правишъ на глухъ. Защо ли? Дали отъ сжщитѣ съображения не се ржководѣше и П. Д., че нищо не споменавахе за сжществуванието на Хр. Свѣтеникъ и за неговитѣ дефекти? За лишенъ пжтъ се подчерта органичната връзка между П. Д. и Хр. Свѣтеникъ. Менажиратъ се и се търпятъ. Това даде поводъ серьезно делегатитѣ да питатъ: Е ли Хр. Свѣтеникъ официозъ или полуофициозъ, или не? Никой не ни отговори и нѣма да ни отговори, и нѣма какво да ни отговори.

Нали П. Д. откри „Свободна трибуна“? Ето отдушникъ за священитѣтѣ, които искатъ да се изкажатъ по животрепещитѣ въпроси, безъ Секретарията да се ангажира. Какви нужди налагаатъ, прочее, излизането на Хр. Свѣтеникъ, ако той съ нищо не се различава отъ официоза и ако той има ангажимента за съюзнитѣ работи нищо да не пише, както и за П. Д.?

Защо искашъ свещ. да правятъ жертви, когато ти си ангажиранъ, имашъ намордникъ и клетва, може би, за съюзната управа нищо лошо да не пишешъ или да пишешъ само да я величаешъ?

Заличи, прочее, примамката „Независимъ“ и я замѣни съ „полуофициозъ“, за да знаятъ священитѣтѣ какъ да се отнасятъ къмъ всичко, що се пише и приказва тамъ.

Ще продължа.
Свещ. П. Икономовъ, Варна.

Домакинството при шаба на 4-й пех. полкъ—Шуменъ.

Обявление № 726

Домакинството при Шаба на 4-й пех. полкъ обявява на интересующитѣ се, че на 2 Ноемрий 1929 год. отъ 9 до 11 часа преди пладне на пазаря за добитѣкъ въ гр. Шуменъ ще се изпърши продажба съ явно наддаване на една бракувана кобила съ първоначална оценка 450 лева. Кобилата може да се види всѣки присжтственъ день и частъ въ Домакинството на полка (бивша 4-а Интендантска рота). Предаването ѝ ще стане следъ утвърждаването на тържния протоколъ. Залогъ за правоучастие въ търга се иска 10%, отъ първоначалната оценка. Закона за Б. О. и Предприятията е задължителенъ за конкурентитѣ.

Всички разноси за публикация, гербъ и др. сж за смѣтка на купувача.

17 Октомврий 1929 год. гр. Шуменъ.

Отъ Домакинството

ОТЗИВИ И БЕЛЕЖКИ.

Народенъ будителъ дѣли доста мѣсто за полемика и сведения изъ животана свещеничката организация. Нетрѣбватова да прави впечатление на нашитѣ четци не свещеници. Абонатитѣ ни свещеници наброяватъ вече 5-600 души—най-буднитѣ свещеници въ страната. Тѣ се интересуватъ живо отъ своята организация, която сж обсебили и сж превърнали въ своя собственостъ нѣколко лица. Има два вестници на организацията—Пастирско дѣло и Хр. Свѣтеникъ. Тѣ сж органи които иматъ назначение да хвалатъ ржководителитѣ и да не споменаватъ за грѣшки и недоволства. Последната работа е принуденъ да върши Н. Будителъ съ своитѣ малки колонии. Статитѣ на свещ. Икономовъ ще продължатъ. Той ни пише, че получилъ доста писма отъ Търновско, Софийско и Казанлъшко и че благодари на събратята за материала, що му даватъ. Ще го използва своевременно. Между много интереснитѣ писма било и това отъ Казанлъшкия Арх. Намѣстникъ. То било интересно по своето съдържание особено за това, че го пише „вещо лице“—членъ отъ Ц. секретариатъ.

Най-богатата съ книги и ржкописи библиотека въ свѣта е тая на Ватикана. Тѣзи книги и ржкописи сж неоеценимо съкровище. Споредъ най новата статистика, библиотеката на Папитѣ брояла 60,000 подредени и систематизирани ржкописи и 350,000 печатни книги, систематизирани по специальности. Тая библиотека не е само единъ огроменъ резервоаръ отъ книги, а и единъ центъръ на наука. Тя дава всички улеснения на тия, що сж се посветили на науката: десетки специалисти сж на разположение то на ученолюбивия свѣтъ съ всички каталози и упжтвания.

Сегашниятъ папа е билъ нѣкога библиотекаръ тукъ и за това сега обрѣща още по-голѣмо внимание на това духовно съкровище на цѣлия културенъ свѣтъ. Римъ и сѣнего цѣлия свѣтъ могатъ да се гордѣятъ съ това безценно съкровище на човѣшката мисълъ.

Шуменски Сжд.-изпълнителъ.

и. д. № 742|929 год.

ОБЯВЛЕНИЕ № 618

На 7 Ноемврий 1929 год. въ 9 часа предъ обѣдъ въ гр. Шуменъ, на житния пазаръ, ще продамъ на публиченъ търгъ разни зърнени храни, принадлежащи на Халидъ Шакировъ отъ с. Е. Сакалъ за дълга му къмъ Илия Т. Батановъ отъ гр. Шуменъ за 1,700 лв.

гр. Шуменъ, 5|X 1929 год.

Сжд.-изпълнителъ: Г. Яневъ.

и. д. № 1704|928 год.

ОБЯВЛЕНИЕ № 601

На 6 ноемврий 1929 год. въ 9 часа, предъ канцеларията сж ще продамъ на публиченъ търгъ разни движими имоти, принадлежащи на Бр. Дживелски отъ гр. Шуменъ за дълга имъ къмъ Ст. П. Хорозовъ отъ гр. Шуменъ за 5,000 лв.

гр. Шуменъ, 5|X 1929 год.

Сжд.-изпълнителъ: Г. Яневъ.

и. д. № 1705|928 год.

ОБЯВЛЕНИЕ № 602

На 6 Ноемврий 1929 год. въ 9 часа, предъ канцеларията сж ще продамъ на публиченъ търгъ разни движими имоти, принадлежащи на Бр. Дживелски отъ гр. Шуменъ, за дълга имъ къмъ Ст. П. Хорозовъ отъ гр. Шуменъ за 3,000 лв.

гр. Шуменъ, 5|X 1929 год.

Сжд.-изпълнителъ: Г. Яневъ.

и. д. № 290|927 год.

ОБЯВЛЕНИЕ № 662

На 6 Ноемврий 1929 год. въ 9 часа, предъ канцеларията сж ще продамъ на публиченъ търгъ разни движими имоти, принадлежащи на Мехмедъ Сапловъ отъ гр. Шуменъ, за дълга му къмъ Шуменската Популярна Банка за 15,000 лв.

гр. Шуменъ, 5|X 1929 год.

Сжд.-изпълнителъ: Г. Яневъ.

и. д. № 1626|928 год.

ОБЯВЛЕНИЕ № 594

На 6 Ноемврий 1929 год. въ 9 часа предъ обѣдъ, предъ канцеларията сж, ще продамъ на публиченъ търгъ разни движими имоти, принадлежащи на Атанасъ П. Добрановъ отъ гр. Шуменъ, за дълга му къмъ Петко Василевъ отъ гр. Шуменъ за 1,500 лв.

гр. Шуменъ, 5 октомврий 1929 год.

Сжд.-изпълнителъ: Г. Яневъ.

Преславски Сждия - изпълнителъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 243

На 28|X 1929 год. по изп. № 243|929 год. ще продамъ въ гр. Преславъ на публиченъ търгъ разни движими имоти, оценени 3,000 лв., принадлежащи на Стоянъ М. Шкодровъ отъ гр. Преславъ, за въ полъ на Д-во „Солидарностъ“ еди гр. Преславъ.

гр. Преславъ 10|X 1929 год.

Сжд.-изпълнителъ: Б. Карѣвъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 389

На 28|X 1929 год. по изп. № 389|929 год. ще продамъ въ гр. Преславъ на публиченъ търгъ разни движими имоти, оценени на 9,400 лв., принадлежащи на Христо Христофоровъ отъ с. Иваново за въ полъ на Стойне Тасевъ отъ с. Иваново.

гр. Преславъ 10|X 1929 год.

Сжд.-изпълнителъ: Б. Карѣвъ.